UN REPORTAJ EXCLUSIV „GAZETA SPORTURILOR"

Cu Lawton, Cullis, Hapgood și jucătorii Angliei, dela T. Severin la București

Primirile entuziaste dela T. Severin, Craiova și Pitești

Trimișii noștri speciali prezintă un reportaj în text și imagini

Mr. Glanville ia contact cu ineditul pitoresc românesc. Un lăutar balaoacheș îi «zice» la ureche o arie săltăreață.

Echipa Angliei vine în România!

Acestea sunt cuvintele care fluturâ pe buzele fiecărui sportiv român de câtva timp încoace. Celebrii fii ai Albionului, reprezentanții celui mai bun football din lume, oamenii care dealungul anilor și-au format un palmares inegalabil, sunt așteptați în țara noastră așa cum numai niște oaspeți de marcă sunt așteptați.

Interes și curiozitate ridicate la maximum de tensiune, predomină rândurile unei masse de sportivi care dacă a făcut cunoștința Cehoslovaciei, Ungariei, Poloniei sau Belgiei, — nu o făcuse pe aceea a Angliei, adică a acelei echipe care învățase football pe toate țările lumii la un loc.

Un astfel de eveniment nu ne putea scăpa. Voiam să-i vedem și să-i primim pe englezi dela prima ochiadă pe care ei o aruncau pământului românesc, dela primul pas pe care ei îl puneau în țara noastră.

Suntem la Turnu Severin, unde lumea-i competentă

Și cum palpitațiile matchului de Miercuri nu se mărginesc numai la sportivii bucureșteni, am găsit la Turnu Severin atmosfera care domnește, credem, pretutindeni.

Nu există om în portul românesc — la fel ca la Milano, la Belgrad și la fel ca la București — care să nu știe că englezii sosesc în Turnu Severin.

Tinerii, ca întotdeauna la loc de cinste, sunt cei care comentează cel mai mult evenimentul și, bineînțeles, cu cea mai profundă competență. Toți au auzit de Hapgood și, deci, de Arsenal; toți au auzit de Lawton și, deci, de cei 19 ani ai săi, toți se arată înfricoșați de Matthews și, deci, de schootul și viteza sa.

Doi «puștani», în apropiere de chei, comentează finala Cupei Angliei și unul din ei, cu vocea gravă necesară, declară sentențios că «halful centru, Cullis, al lui Wolverhampton — echipier al «naționalei» engleze — a fost pus la index — s'au speriat! — de Anderson, centrul înaintaș al lui Portsmouth», — echipa felicitată de regele Angliei la sfârșitul jocului și deci câștigătoarea «Cupei».

Competență și pace!

VIN ENGLEZII, BRE!

La fel cu bătrânii, la fel cu femeile, la fel cu bragagiul — la Turnu Severin se găsește o bragă grozavă — care, cam... turc ne spune: «vin inglezii, bre».

În adevăr vin englezii.

Oameni care au făcut match nul cu Italia la Milano reușind o performanță care a scrântit degetele tuturor cronicarilor din lume, — și care a fost învinsă de Jugoslavia pentru ca cerneala tuturor călimărilor de pe glob să formeze pe colile de hârtie un imens semn de întrebare. «Vin englezii» și ne spune acest lucru atmosfera orașului.

Pe străzile principale, magazinele s'au îmbrăcat de sărbătoare: drapelele Angliei și României fluturâ superb spre azurul cerului. Parcă și timpul s'a raliat la festivitatea momentului.

Oficialii români, pentru orice bucureștean care ar fi venit din întâmplare și cu totul alte intenții decât cele sportive la Turnu Severin, sunt foarte ușor de găsit.

Aci îi vezi la restaurantul «Europa», aci jos pe chei pentru a se uita în largul... Dunării, aci în splendida grădină publică a orașului pentru a se mai răcori puțin sau pentru a pune la punct ultimele amănunte de rogie.

Sunt un jurnal Fox ambulant (de altfel la fel ca tovarășul cinematografic): văd tot și spun tot.

In consecință, îi găsești pretutindeni. La fel de repeziți de nervoși, de asudați.

D. N. URZICA TRANSPIRA ȘI VORBEȘTE FRANȚUZEȘTE

Cel mai masiv tablou al temperamentului inepuizabil ni-l prezintă d. N. Urzică.

Este formidabil!

La ora 8 dimineața vorbea răspicat, calm, — să-l fi văzut d. Luchide, cred că nu și-ar fi revenit 10 minute din leșin — la ora 9 începuse să se cam... «repeadă», iar la ora 10, adică cu jumătate oră înainte de «eveniment» gura d-sale era o cascadă incoerentă de sunete, în majoritate extrem de accentuate. (D. Luchide s'ar fi «trezit» complect. Repeta în esperanto discursul pe care trebuia să-l pronunțe în franțuzește.

Am luat o trăsură și, alături cu drumul de cale ferată, parcurgem calea care ne desparte de chei.

De orice se poate plânge Turnu Severin numai de lipsă de pitoresc nu.

Dunărea este la câțiva pași de trăsura noastră și aruncă roze aurii, pulverizate de unde în apoteoză splendide de lumină.

Orașul e sus și Dunărea e jos.

Coborâm și iată-ne pe chei.

Este ora 10 și un sfert.

Portul și-a încetat viața obișnuită, pentru a împrumuta cadrul festiv anunțat atât de frumos de oraș.

PRINTRE FOOTBALLIȘTI ȘI STRAJERI

Un furnicar de lume ne oprește să înaintăm. Cu chiu cu vai și, mai ales, cu ajutorul carnetelor de gazetari ne putem apropia de locul principal, adică acolo unde putem respira în voe și unde îl putem vedea pe d. Urzică agitându-se mai abitir decât un vameș la sosirea călătorilor.

Pe chei, stoluri albe și tinerești de străjeri așteaptă în ordine pe oaspeți.

Și, ceva mai încolo, drept și mândru nevoie mare, să vedem Turnu-Severinul sportiv. Toate grupările Districtului, echipate «lună», se află prezente la datorie.

Lângă d. Urzică — inevitabil transpirat — și d. Xifando, este d. Virgil Netta primarul orașului.

Este 10,30 și oheiul a căpătat aspect multicolor datorită imenselor buchete de flori pe care orice severinean le ține în mână.

Sosesc vedetele Angliei

Și deodată, un strigăt a străbătut vacarmul portului: «vin»

Silueta unuia din vasele D. D. S. G.-ului se profilează mândră și sveltă, așa cum apare întotdeauna un vas în ochii acelora care așteaptă pe mal.

Un sunet strident, puternic dă semnalul ancorării și al urărilor.

Și, marele eveniment s'a înfăptuit.

Unul câte unul apar englezii.

Intâi oficialii, apoi gazetarii — sunt un batalion — și, în sfârșt «vedetele».

Unii blonzi, alții bruni și altul roșcovan: Cullis.

D. Glauville — un unchiaș cu părul alb impunător și cu ochelari — este primul care coboară.

O FRUMOASA MANIFESTATIE DE SIMPATIE

Stă un moment locului pe treapta scării vaporului și privește. Este vizibil impresionat de grandioasa manifestație de simpatie.

Oficialii români îi primesc, îi salută și atunci când d. Glauville dădea mâna cu d. Xifando, de undeva, dintr'un colț al cheiului, au început a răsbate sunetele majestuoase ale lui «Good Save the King».

Moment de liniște, moment înălțător. Steagul Marei Britanii, fluturâ voios spre cer.

11 valize conținând echipamentul celei mai prețuite echipe din lume, sunt coborâte de pe vaporul D. R. S. G.-ului.

Urmează «Trăiască Regele».

Uralele dau semnul sfârșirii imnului național.

D. Urzică și-a scos discursul din buzunar și rostește cuvintele de «bun sosit» adresate de români Angliei sportive.

Străjerii salută, echipele salută. Am ieșit din port și mergem spre oraș.

D. Glauville este și acum impresionat de primirea făcută și ne spune:

«Nu am obiceiul declarațiilor protocolare. Dar primirea care ni s'a făcut astăzi întrece orice altă primire făcută în altă parte.

Pentru felul și simpatia cu care am fost primiți, mulțumesc federației și României sportive».

In particular, d. Glauville ne-a spus că abea așteaptă să se «revanșeze».

Din port, am pornit spre oraș, pentru a ne opri la un restaurant central, unde s'a servit un frumos și copios banchet.

Un țigan — cu părul alb — s'a apropiat de d. Glauville și i-a cântat o melodie românească.

Primul și nu se putea altul mai pitoresc prin contact cu folclorul românesc.

Vizita orașului n'a cuprins etapele fixate de oficialitatea română. Aceasta pentru simplul motiv că engezii, toropiți de căldură, după foarte puțin timp de mers pe jos, s'au trântit pe o verde și imbietoare pajiște dela marginea drumului.

Ceva mai târziu au plecat spre gară, unde s'au urcat în tren.

*

Turnu Severin, primul contact cu pământul românesc, a fost o frumoasă surpriză pentru echipa Angliei. Nu a fost o primire cu protocol, cu lucruri aranjate așa cum ne-a obișnuit englezii. Totul s'a bizuit pe entuziasmul românilor, lucru care a impresionat plăcut distinșii oaspeți.

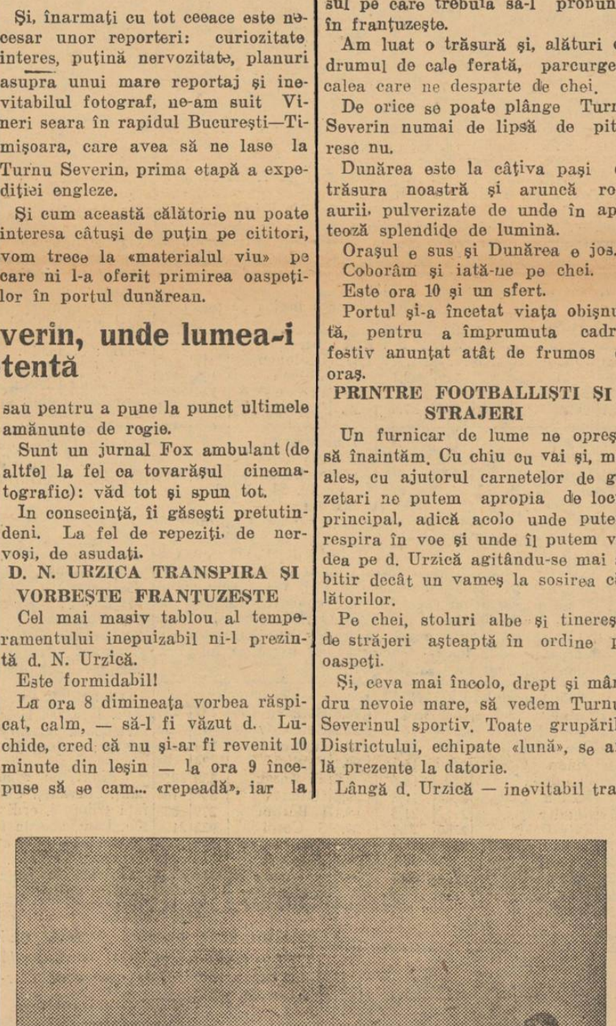

Jucătorii britanici la monumentul eroilor severineni.

Mr. Glanville primește onorul stolului străjeresc din Turnu Severin.

— Abia acum îmi dau seama ce fel de oameni sunt românii, ne-a spus d. Rousse. Credeam că ospitalitatea dvs. proverbială e un cântec al cărui refren e fredonat de oficiul de propagandă turistică. Este însă o mare realitate. Incep să vă iubesc țara, așa cum o iubesc pe a mea. Suntem o echipă de football dar știm să prețuim lucrurile sincere.

GLASUL ROȚILOR DE TREN...

Iată-ne în tren, spre București. Jucătorii sunt instalați confortabil în compartimentele de clasa întâia. Sunt foarte obosiți. Cel puțin gazetarii, în frunte cu d. Ivan Sharpe, oameni în vârstă, și-au pierdut condiția fizică.

Inainte de plecarea trenului suntem nevoiți să contribuim la salvarea englezilor care nu mai prididesc cu semnatul autografelor.

Infine, locomotiva scoate un șuierat prelung. Ovațiile acoperă fluierul sirenei. Trenul se pune în mișcare.

— Iar în tren, spune Lawton. Pe vapor se mergea mai lent.

Trenul iese din gară, ajunge din nou pe malul Dunării. E foarte cald. jucătorii stau la fereastră, căutând să se răcorească.

Nu au timpul să privească mult peisajul căci sunt chemați în compartimente.

Antrenorul a decis să le facă masaj. Unul câte unul trec prin mâna priceputâ a lui mister Whittaker.

SA STAM DE VORBA

Intre timp intrăm în vorbă cu d. Rousse.

— E foarte cald la dvs. Jucătorii se vor resimți mult. La noi e cu totul altfel.

— Dar cum a mers la Belgrad?

— N'a fost rău. Matchul însă a fost câștigat pe drept de jugoslavi. Au fost mai eficaci decât oamenii noștri cari n'au tras pe jos. Au reluat mereu din aer și portarul sârb este un bun aviator.

SPRE CRAIOVA

Trenul gonește mereu. Trecem în viteză de Filiași și ne apropiem de Craiova.

Broome ește dela masaj se interesează ce urmează.

Ii explicăm că vom face o mică escală la Craiova și alta la Pitești.

Excelentul atacant admiră câmpia și va admira în curând și gara Craiova unde stolurile de străjeri au umplut gara.

Recunoaștem reprezentanții districtului local și numeroși jucători de football.

Trenul oprește în gară. Mister B. A. Glanvill primește un nou buchet de flori, ascultă un cuvânt de bun sosit.

Trec zece minute și apoi, locomotiva gâfâie spre Pitești.

IN ORAȘUL UNDE PLOUA DE TREI ORI PE SAPTAMANA...

In orașul unde ploua de trei ori pe săptămână» cum spune poetul Minulescu, e astăzi cald de se topește și buna dispoziție. O nouă primire, tot caldă (peste tot temperatura e mare...) nu lipsesc florile, curioșii și străjerii apoi, ultima etapă.

Ne apropiem de Capitală. Jucătorii au luat ceaiul în vagonul restaurant la ora cinci (englezii nu uită niciodată five o clock-tea) și așteaptă masa de seară.

SE FACE NOAPTE

Ziua se ia la harță cu noaptea iar amurgul aduce clipe de dispoziție. Se face răcoare.

D. Denis Xifando are câte ceva de explicat englezilor, d. N. Urzică regretă că la Pitești nu era în anii copilăriei un profesor de engleză iar un gazetar bucureștean, care s'a urcat la Pitești își dă seama că a venit pe degeaba. Nici unul din englezi nu vorbește altă limbă decât cea maternă.

A desprins însă o constatare: Cullis seamănă cu Ghidali dela F. C. Carpați. Și amândoi sunt halfi centri...

Lawton, vedetă de 19 ani

Avem curiozitatea să-l cunoaștem pe Lawton. E un copil mare, votnic și are 19 ani.

L'am întrebat o seamă de lucruri despre foot-ball, de cariera sa. Ne-a vorbit de Everton, clubul său și ne spune că cea mai mare plăcere a sa este când marchează.

— Nu prea mă lasă antrenorul să trag. Spune că aripile au datoria să marcheze mai mult ca mine. But I love the shot. Dacă îmi vine mingi în volée la 16 sau 20 m. nu mă pot abține și trag. Imi place când portarul sare și îmi place și mai mult când nu prinde...

UN FUNDAȘ LINIȘTIT

Hapgood este cel mai liniștit om. Nu-ți vine să crezi că e cel mai popular jucător din Europa, dar nici nu arată foot-ballist dar nici ca englez.

De pildă, Mircea Bădulescu pare mai mult englez decât Hapgood. In schimb, amicul Hapgood abia așteaptă Bucureștiul ca să-și instruiască... pantofii.

Am vrea să ne spue ceva din cariera sa.

Nu mai avem însă timp. Echipa e convocată la masa de seară.

CAPITALA!

La ora 9,20 se fac pregătirile de sosire. Trenul a trecut de mult ultima stație, Bucureștii își arată primele lumini în noapte. Locomotiva pufăie a sfârșit de călătorie. Podul B. M., Grand și Gara de Nord. Un entuziasm cum n'am văzut de mult.

Echipa Angliei a sosit în Capitală.

Ștefan N. Radu și Victor Ardeleanu

Fotografia: Gh. Anton

Spectatori!

Incurajați echipa cadeților!

Formația cadeților români susține azi matchul cu Letonia. Este una din grelele încercări pe care Federația le face pentru promovarea elementelor noi. Cadeții României sunt nădejdea soccerului nostru. Români! Incurajați echipa năzuințelor voastre!

Willingham — faimosul half al națională engleze — semnează autografe.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.